

na ment de la maquinària municipal, que la mateixa administració va provocant i que això funcioni ens interessa a tots, ja que ens repercuteix si no va correctament. També és el darrer responsable, i el cap visible, d'acomplir els compromisos adquirits, en forma de propostes, durant les campanyes electorals. Quina categoria laboral tindria una persona que ha de supervisar serveis per a 5.000 persones que hi ha a La Roca del Vallès?. Quina categoria laboral tindria una persona que ha de posar en marxa projectes nous encaixant-los a la maquinària d'una empresa en funcionament?. La resposta per a mi és senzilla, en una empresa privada ocuparia el càrrec d'executiu o de gerent.

A partir d'aquesta primera premisa, ens hauriem de preguntar què guanya una persona que en l'empresa privada ocupa aquest lloc? Evidentment, molt per sobre dels sous que estan cobrant els alcaldes i regidors de plena dedicació de la majoria dels ajuntaments, entre ells el nostre.

A tot això, cal afegir la pregunta: un

alcalde d'una població de 25.000 habitants, quants problemes ha de resoldre en quantitat, més que un alcalde d'una població de 5.000 habitants? El que pretenc dir és que la feina de gestió és pràcticament la mateixa en els ajuntaments petits que en els mitjans, però no la feina d'execució, que és més reduïda ja que per això hi ha els funcionaris.

Un altre dels aspectes a considerar és que molts dels problemes que passen per les seves mans van associats a considerables sumes de diners, i que, com que de segur que volem un alcalde, sia quin sia, honest i incorrupte, no se'l pot deixar en una situació en que pugui ser comprat, i això només es resol amb un sou digne. Hem pensat quina decisió prendriem nosaltres amb un sou curt i sota pressió per ser comprats?

A tot el que s'ha exposat fins aquí, cal afegir un altre aspecte important. Un gerent, si l'empresa va funcionant i s'aconsegueixen els resultats fixats no té problemes de continuïtat en el càrrec; en canvi, un alcalde cada quatre anys ha de

posar a disposició dels electors el seu. Aquesta provisionalitat, tot i que és assumida pels que es presenten, afecta, o pot afectar, un cop passades les primeres il·lusions, a la dedicació en temps i en intensitat que el càrrec demana. En el nostre temps, la provisionalitat també te un preu.

Tot això no vol dir que deixem de ser crítics amb l'actuació d'un alcalde, el que vol dir és que no s'ha de regatejar la retribució si li volem exigir.

Que serveixi això, pel present i pels que puguin venir, perquè al cap i a la fi, ser alcalde no deixa de ser una feina com una altra.

Llorenç Peláez

EN DEFENSA DELS SOBRENOMS

Sabut és que en els pobles, des d'antic, els veïns utilitzaven sobrenoms per referir-se a alguna família o personatge.

Aquest costum dona sobrenoms com els utilitzats encara a La Roca del Vallès, que diem "Can Galleda", "Can Catxutxo", "Cal Guardià", sense que ningú en aquestes cases rebi aquests noms.

Això és propi de nuclis de població petits, que tenen la característica d'individualitzar les persones o les famílies, ja que un nom així, si hom no és de la comunitat on s'utilitza, no pot saber de qui es tracta; és, per tant, un fet que té sentit de col·lectivitat, per pertinença a un grup concret.

En anar-se engrandint els nuclis de població arriba un moment en què aquest costum ha de desaparèixer per força, ja que és impossible conèixer a tothom, i això suposa, a més de fer servir el nom i el cognom, que cal saber l'adreça. Crec que això despersionalitzava a la gent i per aquest motiu reivindico els sobrenoms, ja que demostren que els qui els fan servir coneixen, situen i diferencien dels altres quan es refereixen a algú amb aquests sobrenoms.

També cal reconèixer que aquest costum es correspon més a una societat agrícola que a una societat industrial, en la qual tot queda despersionalitzat, i que evidentment la societat industrial ha donat unes

avantatges de progrés i comoditat que l'antiga agrícola no tenia. No obstant, si que hauriem d'aprofitar tot el que és bo a la societat industrial i "de ciutat" (gran aglomeració de gent) però sense perdre els costums de les comunitats rurals o agrícoles, que també són bones.

Per tant, des d'aquestes línies, demanaria tant l'ús d'aquestes expressions, com l'inventari de les que hi ha a La Roca, i de les que hi havien i que ja s'han deixat d'utilitzar.

Llorenç Peláez

LLIBRERIA I
PAPERERIA

PAPEROTS

Carrer de Dalt, 13
Telèfon 842 00 04
LA ROCA

ES BUSCA

GOS
PASTOR ALEMANY
anomenat "QUIM"
que es va perdre
a primers d'agost.

Si en sabeu algo
es demana
comunicació als
telèfons:

842 04 08
870 00 55

**PERRUQUERIA
PER A SENYORES**

**MARIA
QUINTANA**

Carrer Espronceda, 73
Telèfon 842 00 29
LA ROCA DEL VALLÈS